

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี-ไทย

ก. เอกสารชั้นปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก ๒๕๐๐

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ข. เอกสารชั้นทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. พระวินัยปิฎก มหาวิภังค์ ปฐมภาค “พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง” เล่มที่ ๒๕. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๕๑.

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. มหาวิภังค์ ทุติยภาค กุฎคามวัคค์ “พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง” เล่มที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมศาสนา, ม.ป.ป.

คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระวินัยปิฎก. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

จ่านอง อดิวัฒนสิทธิ์. ศาสนา ชีวิต และสังคม. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, ๒๕๔๗.

ชะลอ อุทกภานัน. พุทธศาสนากับสังคมศาสตร์ เล่ม ๒. พระนคร : แพร์พิทยา, ๒๕๔๑.

ประเวศ วะสี. บรรณาธิการ. ธรรมชาติของสรรพสิ่ง : การเข้าถึงความจริงทั้งหมด. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสดศรี - สฤษดิ์วงศ์, ๒๕๔๗.

ปัญญา ใ้ยางบาง. ธรรมาธิบาย : หลักธรรมในพระไตรปิฎก. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๘.

พงษ์อนันต์ สรรพานิช. องคฺลิมาล โจราโสดาบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลางเขต ๑, ๒๕๒๔.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖.

กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอส.อาร์.พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๑.

พระอาจารย์จันทา ถาวโร, พระวินัย ๒๒๗ : เทศน์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา,
๒๕๓๘

พุทธทาสภิกขุ. ทาน สีล ภาวนา. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, ๒๕๓๓.

แม่ชีวิมุตติยา (สุภาพรรณ ณ บางช้าง). พระวินัยปิฎก. กรุงเทพมหานคร : บริษัท คราฟแมนเพรส
จำกัด, ๒๕๕๐.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : นามมี
บุ๊คส์ พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒๕๔๖.

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. วิกฤตพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร,
๒๕๔๒

สมุดภาพพุทธจริยาประวัติบนผนังโบสถ์วิหารในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบันลือ
ธรรม, ๒๕๕๔.

สถาบันบันลือธรรม. อภัยทาน : การให้ที่ยากและยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์. สถาบันบันลือธรรม,
ม.ป.ป.

หลวงพ่อจรัส ฐิตธัมโม. สมุดภาพคาถาพาหุง พระพุทธเจ้าขณะมาร : บทสวดมนต์ความเป็นมา
และปฏิหารย์แห่งพระคาถาพาหุงมหากา. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา สถาบันบันลือ
ธรรม, ม.ป.ป.

อภัยทาน : การให้ที่ยากและยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบันลือธรรม,
ม.ป.ป.

(๒) บทความ / สารสังเขปออนไลน์ :

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, อภัยทานกับการสร้างความสามัคคีในสังคมไทย [ออนไลน์].

แหล่งที่มา http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=1199&articlegroup_id=187 [๒๕ ต.ค. ๒๕๕๕].

ประทีป อ่าววิจิตรกุล. “อำนาจฟ้องคดีของพระภิกษุ”. ดุลพาฬ. ปีที่ ๔๑ ฉบับที่ ๒ (มีนาคม –
เมษายน) ๒๕๓๗.

ภัทรพร สิริกาญจน. “พระวินัยจำเป็นต่อพระสงฆ์เพียงใด”. ว.พ.ศ.ล.. ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๑๗๕

(กันยายน – ตุลาคม ๒๕๓๕).

สุรพศ ทวีศักดิ์, “อภัยวิธีตามทัศนะของพระพุทธศาสนา”, พุทธศาสนศึกษา, ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๓

(กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๐).

เสฐียร พันธงชัย. “บัณฑิตมหาวิทยาลัยดักกลีลา : มหาโจรองคูลีมาล” ว.ไทย. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓๕

(กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๓๒)

อดุลย์ นุแบ่งลา. “การดำเนินการทางวินัยกับพระสงฆ์ที่กระทำผิดวินัย : พระราชบัญญัติคณะสงฆ์

พ.ศ.๒๕๐๕” ว.มหาวิทยาลัยนเรศวร.ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม

๒๕๕๒).

(๓) วิทยานิพนธ์ :

กษิรา เทียนส่องใจ. “การศึกษาวิเคราะห์ห่อภัยทานเพื่อจัดการความขัดแย้งในสังคมไทย”.

วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

อริเทพ ผาทา. “การศึกษารูปแบบและกระบวนการแก้ปัญหาในพระพุทธศาสนาเถรวาท : ศึกษา

เฉพาะกรณี อธิกรสมณะ ๗ และกฏนิคหกรรมของมหาเถรสมาคมในพระราชบัญญัติ

คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕” วิทยานิพนธ์พุทธ

ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

อำนวย ยัสโยธา. “กระบวนการต้องโทษในกฎหมายอาญากับวินัยสงฆ์การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ”

รายงานการวิจัย. สงขลา : ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะวิชามนุษยศาสตร์วิทยาลัย

ครูสงขลา, ๒๕๓๑.

(๔) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ :

http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=1199&articlegroup_id=187